

Sygn. akt II CSK 782/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa [...] "M." [...] Spółki Jawnej z siedzibą w M.
przeciwko W. Ś. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą [...] "W."
w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 sierpnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 1800
(tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oczywistą jej zasadnością.

Tak umotywowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Nie jest spełniona w sprawie przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dopuszczającym przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na oczywistą jej zasadność, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia określonym przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawnych. Uzasadnienie twierdzenia strony powodowej o oczywistej zasadności wniesionej skargi kasacyjnej sprowadza się do niedopuszczalnej polemiki z dokonanymi w sprawie ustaleniami faktycznymi.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie

opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.461).

[aw]